

Oma nõudmiste toetuseks esitab hageja neli väidet.

Esimese väitega kinnitab hageja, et pidades äriühingut Elf Aquitaine ja Total vastutavaks äriühingu Arkema toimepandud rikkumise eest ainuüksi oletuste pinnalt seoses tõsiasjaga, et osanikud olid peaaegu täies ulatuses need ettevõtted, rikkus komisjon õigusnorme ja hindas tõendeid ebaõigesti, kui ta kohaldas tüürettevõtja tegevuse emattevõtjale omistamise reegleid ning rikkus mittediskrimineerimise põhimõtet. Hageja väitel vaidles ta sellisele kontrolli eeldamisele vastu uurimise käigus. Lisaks väidab hageja, et komisjon on rikkunud oma kohustust esitada EÜ artikli 253 kohased põhjendused, samuti hea halduse põhimõtet, jättes vastamata kõikidele argumentidele, mis hageja esitas vastuses vastuväiteteatisele.

Teiseks väidab hageja, et komisjon rikkus õigusnormi, kuna ta suurendas äriühingu Arkema trahvi algsummat hoiatamiseks 200 % võrra, võttes aluseks äriühingute Total ja Elf Aquitaine käibe, kes olid sellel ajal emattevõtjad, kuigi kumbagi neist ettevõtjaist ei saa hageja väitel pidada vastutavaks väidetava rikkumise eest. Teise võimalusena väidab hageja selle väite piirides, et juhul kui emattevõtjad on vastutavad rikkumise eest, on komisjon rikkunud proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, kohaldades Arkemale määratud trahvi algsummale hoiatamiseks koefitsienti 3 (ehk suurendades 200 % võrra).

Kolmandaks väidab hageja, et õigusrikkumine on ka see, et otsusega suurendati Arkema trahvi algsummat 50 % võrra korduva rikkumise puhul. Ta väidab, et korduvuse kohaldamine käesoleval juhul on ilmselgelt ülemäärane ja vastuolus õiguskindluse põhimõttega osas, milles see puudutab rikkumisi, mis komisjon on tuvastanud minevikus toimunud asjaolude põhjal. Pealegi kinnitab hageja, et komisjon rikkus *non bis in idem* põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna varasemate otsustega on komisjon juba mitmel juhul arvesse võtnud teisi hiljutisi otsuseid, millega Arkema trahvi on korduvuse eest suurendatud 50 %. Hageja väidab, et teda karistatakse samadel asjaoludel teist korda.

Lõpuks väidab hageja, et otsus ei rajane ei õigusel ega faktidel, kuna sellega ei vähendata hageja trahvisummat rohkem kui 30 % selle eest, et ta tegi menetluse käigus koostööd. Hageja kinnitab, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ja rikkus õigusnormi sellega, et ta ei kohaldanud koostööteatise⁽¹⁾ peatükki B, et vähendada tema trahvi 50 % võrra.

⁽¹⁾ Komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (EÜT C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155).

19. juulil 2006 esitatud hagi — Total ja Elf Aquitaine versus komisjon

(Kohtuasi T-190/06)

(2006/C 212/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Total SA ja Elf Aquitaine (Courbevoie, Prantsusmaa) (esindajad: advokaat E. Morgan de Rivery ja advokaat A. Noël-Baron)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- esimese võimalusena tühistada komisjoni 3. mai 2006. aasta otsuse C(2006) 1766 (lõplik) artikli 1 punktid o ja p, artikli 2 punkt i, artikkel 3 ja artikkel 4;
- teise võimalusena muuta komisjoni 3. mai 2006. aasta otsuse C(2006) 1766 (lõplik) artikli 2 punkti i osas, milles sellega mõistetakse Arkema SA-lt välja trahv summas 78,663 eurot, millest 42 miljonit eurot kohustub tasuma Total SA ühise ja solidaarse vastutuse alusel ja 65,1 miljonit eurot kohustub tasuma Elf Aquitaine SA ning vähendada kõnealust trahvisummat kohase tasemeni;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagis paluvad hagejad osaliselt tühistada komisjoni 3. mai 2006. aasta otsus C(2006) 1766 (lõplik) (juhtum COMP/F/38.620 — Vesinikperoksiid ja perboraat), milles komisjon leidis, et ettevõtjad, kellele kõnealune otsus on adresseeritud, nende seas hagejad, on mitmete lepete sõlmimise ja kooskõlastatud tegevusega rikkunud EÜ artiklit 81 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklit 53, mis seisnes selles, et konkurendid eelkõige leppisid kokku hindades ja teostasid järelevalvet nende kokkulepete täitmise üle vesinikperoksiidi ja naatriumperboraadi sektoris. Teise võimalusena paluvad hagejad nende tüürettevõtjale määratud trahvisumma vähendamist, mille eest nad ühiselt ja solidaarselt vastutavad.

Hagi toetub põhiosas kümnele väitele.

Esiteks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsus rikub nende kaitseõigust ning süütuse presumptsiooni.

Teiseks väidavad hagejad, et osas, milles vaidlustatud otsusega mõistetakse neid süüdi rikkumises, mille on toime pannud nende tütaretttevõtja, on rikutud põhjendamiskohustust, esiteks kuna hagejate arvates ei ole osaliselt vastuolulised komisjoni põhjendused piisavalt põhjalikult lahti seletatud, võttes arvesse nende suhtes võetud seisukohtade uudsust, ja teiseks põhjusel, et komisjon eiras neile vastamata jätmisega hagejate poolt viidatud asjaolusid, mis õigustavad nende mitteseakkumist tütaretttevõtja juhtimises.

Lisaks sellele leiavad hagejad, et vaidlustatud otsusega rikuti ettevõtja mõiste ühtsust EÜ artikli 81 ja määruse 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõike 2 tähenduses ning põhimõtteid, mis reguleerivad tütaretttevõtja rikkumise emaretttevõtjale süüks arvamist. Viimase väite osas märgivad hagejad, et komisjon ei ole arvestanud ühenduse kohtute pädevuse piiramist valdkonnas, mis puudutab tütaretttevõtja rikkumiste emaretttevõtjale süüks arvamist. Samuti tõlgendas komisjon vääral süüks arvamise küsimust käsitlevat kohtupraktikat ja asus omaenda selle valdkonna otsustuspraktikaga vastuollu. Hagejate seisukoha kohaselt rikkus komisjon ka juriidilise isiku autonoomia põhimõtet.

Hagejad leiavad samuti, et komisjon tegi mitmeid ilmseid hindamisvigu, kohaldades rikkumise süüks arvamise presumptsiooni Total'i suhtes ning leides, et korduvate rikkumiste üle otsustamise ajal kuulus vaidlustatud otsuse alusel trahvitud tütaretttevõtja endiselt Total'ile.

Lisaks märgivad hagejad, et komisjon eksib mitmete oluliste põhimõtete vastu, mida tunnustatakse kõigis liikmesriikides ja mis kuuluvad ühenduse õiguskorda, näiteks mittediskrimineerimise, karistuse seotus isikuga, tegude eest isiklikult vastutamise ja legaliteedi põhimõte.

Hagejad väidavad samuti, et vaidlustatud otsusega on rikutud hea halduse ja õiguskindluse põhimõtet.

Hagejad leiavad samuti, et komisjon rikkus trahvisummade määramist reguleerivaid põhimõtteid, näiteks võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna ta ei kohaldanud hagejale määratud esialgse trahvisumma vähendamist 25 % ulatuses, kuigi komisjon kohaldas seda ühele teisele kõnealuse otsuse adressaadile. Hageja väitel rikuti vaidlustatud otsusega komisjoni pädevuse piire selles, et ei võetud arvesse otsusega avaldatavat hoitavat mõju, millega rikuti süütuse presumptsiooni ning õiguskindluse põhimõtet.

Viimaseks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsuse puhul on tegemist võimu kuritarvitamisega osas, milles hagejaid pannakse vastutama nende tütaretttevõtja poolt toime pandud rikkumiste eest ning mõistetakse nad solidaarselt süüdi.

Teise võimalusena leiavad hagejad, et nende tütaretttevõtjale, kelle eest nad ühiselt ja solidaarselt vastutavad, määratud trahvisumma, tuleb vähendada õiglase tasemeni. Nad paluvad esialgse trahvisumma vähendamist 25 % ulatuses ning kergendavate

asjaolude arvessevõtmist, kuna neilt mõisteti välja suuri trahvisummasid peaaegu üheaegselt kahes sarnases asjas.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

18. juulil 2006 esitatud hagi — FMC Foret versus komisjon

(Kohtuasi T-191/06)

(2006/C 212/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: FMC Foret S.A. (Sant Cugat del Vallés, Hispaania) (esindaja: advokaat M. Seimetz)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 3. mai 2006. aasta otsus C(2006)1766 lõplik, mis puudutab menetlust EÜ artikli 81 lõike 1 ja Euroopa Majanduspiirkonna Lepingu artikli 53 järgi (asjas COMP/F/38.620 — vesinikperoksiid ja perboraat), osas, mis puutub hagejalt väljamõistetud trahvi;
- teise võimalusena vähendada hagejalt väljamõistetud trahvisummat ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiga palub hageja tühistada teda puudutavas osas komisjoni 3. mai 2000. aasta otsus C(2006) 1766 lõplik juhtumist COMP/F/38620 — Vesinikperoksiid ja perboraat, millele tuginedes komisjon leiab, et asjassepuutuvad ettevõtjad on rikkunud EÜ artikli 81 lõike 1 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu 53 nõudeid, osaledes ettevõtjatevahelistes kokkulepetes ja jätkuvas kooskõlastatud tegevuses vesinikperoksiidi ja naatriumperboraadi valdkonnas üle kogu Euroopa majanduspiirkonna, mis seisnes peamiselt konkurentidevahelises teabevahetuses hindade ja tootmismahutude kohta, kokkulepetes ning konkurentsi kahjustavates kokkulepetes, hinnakokkulepetes ja Euroopa majanduspiirkonnas tootmisvõimsuse vähendamise kokkulepetes.